

mærker osv. Viser der sig saa en eller anden Opgave, som private selv tilbyde og ønske at løse, saa vilde det dog være ganske mærkeligt, om man skulde have fulgt det ærede Medlems Henstilling her og skulde forbyde, at denne Opgaves Løsning overlades til disse private, som have meldt sig til at ville løse den.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Det vil sikkert være umuligt at samle nogen større Interesse for de spredte Bemærkninger, jeg har at gøre til de forskellige ærede Medlemmer, og jeg maa derfor gøre dem saa korte, som det paa nogen Maade er mig muligt.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) udkastede den Tanke, at man skulde lave en Slags Revision af Statens Budgetter for at opdage, om der ikke paa disse fandtes en hel Del gamle Bevillinger, som vare blevne staaende der fra fordums Tid, uden at der egentligt var nogen Grund til, at de skulde være der. Jeg vil sige, at det forbavser mig, at et gammelt Medlem af Finansudvalget fræmsætter en saadan Tanke, thi dertil have vi jo Finansudvalget. Det ærede Medlem har jo siddet i mange, mange Aar sammen med andre 14 Medlemmer for at se efter, om der ikke paa Finansloven var nogle Bevillinger, der maaske kunde spares, og det ærede Medlem har, det ved jeg, anvendt al sin Flid derpaa sammen med de øvrige Medlemmer af Udvalget. Men de have fundet meget lidt. Nu tror det ærede Medlem imidlertid, at naar der nedsattes en speciel Kommission eller nogle Mænd med denne specielle Opgave, saa vilde det lykkes at finde mange saadanne Punkter. Jeg tror ikke, det vil lykkes. Maaske vil man slaa ned paa et eller to Punkter og søge at faa Besparelser der, men vi ville da opleve, at der fra dem, der ere interesserede deri, straks vil rejse sig et Skrig, en Protest imod det uretfærdige og urimelige deri, og der vil blive sagt, at det er Synd, og at man netop derved vilde gøre noget, der var meget ondt. Og man vilde opleve, at en eller flere Rigsdagsmænd vilde give sig til at interessere sig for, at de, der ved at nyde godt af en Bevilling i mange Aar havde erhvervet sig en vis Ret til denne Bevilling, ogsaa fremtidig maatte nyde godt af den, og med det gode Hjerte, som Medlemmerne af det danske Folketing jo have, tvivler jeg ikke om, at der jo nok skulde blive Flertal for, at denne gamle Bevilling skulde faa Lov til at blive staaende i det mindste en lille Tid endnu. Jeg

tror derfor ikke, at man naar noget ad den Vej. Ellers vilde jeg for mit Vedkommende gerne slaa ind paa den, thi jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds i, at den finansielle Situation vil i den nærmeste Fremtid udvikle sig saaledes, at hvor vi kunne spare noget, der er der nok Grund dertil.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) udtalte sig angaaende Lønningslovene, dog ikke meget udførligt, men han havde en enkelt Bemærkning, som havde mere almindelig Karakter. Han var nemlig, ved at gennemgaa Lønningslovene, kommen til det Resultat, at Kommissionen ved Behandlingen af sin Opgave var gaaet udenfor det Kommissorium, som var givet den. Kommissoriet lød jo paa to Ting, nemlig dels paa at foreslaa en egentlig Lønningsforhøjelse for alle dem, hvis Løn var under 1,500 Kr., dels paa at foreslaa en saadan Regulering mellem Etaterne, at man overalt kunde sige, at Embedsmænd med lige Pligt og Ansvar ogsaa havde lige Lønning. Men det ærede Medlem mener, at Kommissionen er gaaet et Skridt videre, idet det er blevet til Lønningsforhøjelse over hele Linien. Det ærede Medlem har heri maaske nogen Ret. Men vi bør jo ogsaa erindre, at naar vi sætte en Bølge i Bevægelse, saa forplanter Bevægelsen sig længere i Vandet, end man maaske tænker sig, og længere, end det maaske egentlig var Hensigten. Naar man forhøjer Lønnen for dem lige op til 1,500 Kr., saa er det let at forstaa, at hvis det er en virkelig og følelig Lønningsforhøjelse, saa ville de, der ere over 1,500 Kr., ogsaa med Nødvendighed blive paavirkede heraf, idet de jo ikke pludselig kunde synke lavere ned end de, de hidtil stode lige over. Saaledes vil Bølgen naturligt forplante sig opad. Men hertil kommer, at den anden Del af Kommissoriet, at der skal sørges for Ligestilling mellem Etaterne, ogsaa af sig selv vil medføre, at der bliver Forhøjelser, thi hvor man finder en Embedsmand i Telegraf-etaten og en Embedsmand i Jernbane-etaten, som ere ulige lønnede, kan Reguleringen jo kun foregaa paa een Maade, nemlig den, at den lavest lønnede bliver rykket op til den Lønning, som den højst lønnede har. Saadan er det væsentligt gaaet til, at der ogsaa for de højere lønnede er nogen Lønningsforhøjelse, men naar vi erindre, at Totalresultatet er, at 95 pCt. af den samlede Lønningsforhøjelse falder paa dem, som have en Begyndelses-